– Куди ти, вітре,
Летиш так пильно?
Побудь зо мною,
Мене візьми…

– На Україну
Лечу я вільно,
До сонця-ласки
З цієї пітьми.

Тому я граю
В могутні сурми,
Бо розірвав я
Льодяний ков,

Бо переміг я
Крижані тюрми,
І ось я вільний,
Я – вітер знов.

Поглянув сумно
Йому я в спину
Й гукнув щосили
Йому услід:

– Як долетиш ти
На Україну,
То передай їй
Палкий привіт.